

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DOODZONDE

Een komische thriller in vier bedrijven

door

Wies Geerts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2018

Nr.3438

PERSONAGES

(4 dames 4 heren)

ILSE, gehuwd met Bruno, vrij bazig, een eigen willetje :
 BRUNO, man van Ilse, betweterig, over alles een mening :
 RUDY, vriend van Bruno, heel meegaand :
 RUUD, Nederlander, gehuwd met Keet. Sappig Hollands :
 KEET, de vrouw van Ruud. Hollandse. Uitbundig :
 KRIS, de nieuwe campinguitbaterster. Enorm bazig :
 DEBORAH, dienstster, lief, maar een heel beperkt IQ :
 MICKEY, zoon van Kris. Een gezette kordate kerel.

DECOR

We zien een centraal plein van een camping. Midden achteraan zien we de cafetaria met een raam en een toegangsdeur met gordijnen voor. Er hangen partylampjes tegen de gevel bovenaan. Er hangen affiches tegen het raam in verband met de campingfestiviteiten. Links en rechts naast de cafetaria zijn gangpaadjes met struiken. Ook aan de zijkant links en rechts vooraan zijn struikweggetjes. Achteraan rechts hangt een wegwijzer met 'feestzaal'. Rechts vooraan een pijl met 'Inkom & receptie'. Rechts tegen de haag staat een grote camping-vuilcontainer. Centraal staat een grote tuintafel met zes stoelen en een grote parasol).

KORTE INHOUD

Camping Albatros is elk jaar de vaste vakantieplek van enkele verwoede kampeerders. Tot de oude uitbater plots overlijdt en er een nieuwe uitbater komt met nieuwe, veel strengere regels. Weg vrijheid blijheid. Algauw is voor velen de lol eraf. En op de koop toe dwaalt er een seriemoordenaar rond die het op de campinggasten heeft gemunt ...

EERSTE BEDRIJF

(Het zaallicht dimt. Het doek gaat open. Het blijft nog even pikdonker.)

BRUNO : *(luid)* Nee Rudy, nee ...

(Het licht gaat langzaam aan. Rudy en Bruno zitten aan de tafel met een bijna leeg bierglas. Ze zijn druk in discussie.)

RUDY : Ah jawel hé Bruno ...

BRUNO : Nee Rudy, nee ... Allez wat een flauwekul ... Zwarte piet die ziet zwart, punt.

RUDY : Allez Bruno, da's toch echt niet meer van deze tijd. Een zwarte mens die werkt voor een blanke... Weet ge hoe ze dat noemen? Een slaaf!

BRUNO : Allez allez ...

RUDY : En daarbij, waarom moet de helper van Sinterklaas per se zwart geschilderd worden? Dat zou ik wel eens willen weten ...

BRUNO : Ja omdat ge anders ziet dat het nonkel Jos is hé Rudy!

RUDY : Dat bedoel ik niet. Dat schilderen begrijp ik, maar waarom in 't zwart? Dat kan evenzeer in 't oranje zijn hé, of in 't groen ...

BRUNO : Die heet 'ZWARTE Piet' en gij gaat die groen schilderen of wat? Dat is gene paling hé Rudy!

RUDY : En ge moet ook wat verder denken hé Bruno. Hoe kan ik nu in deze tijd nog aan mijn kinderen uitleggen dat die Sinterklaas knechtjes heeft en dat die 'toevallig' allemaal zwart zien? Zeg me dat eens?

BRUNO : Gelijk ge aan diezelfde kinderen uitlegt dat die Sinterklaas een baard heeft van twee meter lang, dat die vierhonderd jaar oud is en dat die op een paard over de daken loopt! Dat vindt ge wel logisch of wat? Da's een jarenlang kinderamusement, dat ze daar toch eens met hun fikken afblijven, godverdekke toch ...

(Vanuit de cafetaria komt Deborah mankend het plein op gelopen met twee verse pintjes.)

Merci Deborahke ...

RUDY : *(ziet dat Deborah mankt.)* Oei, wat scheelt er manneke ?

DEBORAH : Een ingegroeide teennagel ...

RUDY : Oei, pijnlijk ... goed verzorgen hé .. of laten verzorgen ...

DEBORAH : Jaja, ik heb al een afspraak gemaakt bij mijn pedofiel!

RUDY : Bij uw wat?

DEBORAH : Mijn pedofiel hé, mijn voetendokter ...

(Bruno en Rudy lachen luid.)

BRUNO : Da's geen pedofiel hé Deborahke ...

DEBORAH : *(twijfelt even en vreest dat ze een modderfiguur slaat. Al weet ze duidelijk niet heel goed waarom. Ze lacht wat overdreven.)* Haha dat weet ik ook wel hé, dat was wel om te lachen hé dat ik dat zei. Ik weet ook wel dat dat een ... euh ... pediater is hé, ik ben niet simpel.

RUDY : Een podoloog ... Een pediater is een kinderdokter hé, Deborahke ...

DEBORAH : *(verveeld)* Awel jaaa ... morgen ga ik dus naar mijn ... euh ...

BRUNO : Podoloog ...

DEBORAH : Juist ... mijn podoloog ...

(Rudy en Bruno kijken bedenkelijk naar mekaar. Mankend loopt Deborah terug de cafetaria in.)

BRUNO : Haha, haar pedofiel ... ocharme ...

RUDY : Toch ook geen groot licht hé ... Maar och, het is een lief kind, ik snap wel dat Dirk ze destijds heeft aangenomen hier ...

BRUNO : Natuurlijk ... over Dirk gesproken... Dat was wel verschieten vorige maand, met die doodsbrief in de bus.

RUDY : Zeg dat wel. Hier twintig jaar met hart en ziel de camping uitbaten, zo hard

werken en dan pats, hartinfarct en ge zijt weg.

BRUNO : We gaan hem hier missen ... Een betere uitbater gaat er nooit meer komen ... Daar hebben we toch altijd toffe vakanties mee gehad hier hé ... De nachten dat we met Dirk het café hier gesloten hebben ... Ik ben benieuwd wat ze nu met de camping hier gaan aanvangen ...

RUDY : Ah, hebt ge het nog niet gezien? Er zou al een nieuwe uitbater zijn aangesteld ondertussen ...

BRUNO : Een nieuwe uitbater?

RUDY : Ja dat hing uit aan de receptie zag ik gisteren ...

BRUNO : Ah, niet gezien ...

RUDY : Ja, een zekere Kris Vanduppen. Hij pakt dat hier allemaal over naar 't schijnt ...

BRUNO : Kris Vanduppen ... Allez vooruit, ik ben benieuwd. Een even toffe vent als Dirk zal het sowieso niet zijn ...

RUDY : Dat kan ook bijna niet hé en ge kent het gezegde hé: 'nieuwe bazen, nieuwe wetten'. Het is maar te hopen dat het hier wel wat plezant blijft ...

BRUNO : Ik mag het hopen

RUDY : Die Kris is in elk geval een pak strenger dan Dirk vrees ik ... Of hebt ge de nieuwe openingsuren van de cafetaria ook nog niet gezien? (*wijst naar de deur van de cafetaria waar een blad hangt.*)

BRUNO : (*staat recht en loopt naar de cafetariadeur.*) Van twaalf uur 's middags tot tien uur 's avonds?

RUDY : Ja ...

BRUNO : (*trekt een bedenkelijk gezicht.*) Tien uur 's avonds? Dan begon het feestje vroeger pas ... Da's nu toch geen uur om de cafetaria op een camping dicht te doen hé ... Op wat trekt dat ... Zie voilà ... die Kris ... ik kan hem nu al niet uitstaan. Hij heeft er al gelegen nog voor dat ik hem gezien heb ...

RUDY : Ja als hij op alles even streng gaat zijn, dan zal de fun er inderdaad snel af zijn. Maar och, wie weet is 't wel een toffe vent.

BRUNO : Een toffe vent? Dat hij dan al begint met de cafetaria wat langer open te houden ... de 'toffe vent' ...

(Het gesprek wordt onderbroken door een vrouwenstem.)

ILSE : Bruno!!!

BRUNO : Och daar hebt ge wat ... Die van ons ... *(Hij trekt een zuur gezicht, het staat hem duidelijk niet aan.)*

(Ilse komt van links vooraan het plein opgewandeld.)

RUDY : Hier sé, dag Ilse.

ILSE : Dag Rudy. *(Ze loopt naar Bruno met een wenskaart.)* Hier, handteken deze kaart eens, die is voor ons moeder.

(Bruno zucht, neemt de kaart en de balpen en kribbelt iets op de kaart. Ilse vouwt de kaart toe, steekt ze in de omslag en vouwt die dicht. Ze bekijkt Bruno. Die lacht heel fake.)

Zijt ge nu nog altijd kwaad?

BRUNO : Ja, terecht hé!

RUDY : Oei, is er iets gebeurd?

BRUNO : Heeft ze het nog niet verteld? Madam heeft geposeerd voor een schilder.

ILSE : Amai, 'drama drama' zene ...

RUDY : Ja, dat vind ik nu ook niet zo erg precies ...

BRUNO : Niet? Madam heeft NAAKT geposeerd voor een schilder hé Rudy!

(Ilse zucht.)

RUDY : Oei ja ... allez ja ... da's nu nog geen drama natuurlijk hé, naakt poseren voor een schilder ... Dat doen nog mensen hé ... Dat is kunst ...

BRUNO : Voor een BINNENHUISSCHILDER Rudy!

RUDY : Oei ... haha.

ILSE : Ge zijt een dramaqueen!

(Ilse loopt naar de inkom rechts vooraan. Bruno trekt een gezicht achter haar rug. Ilse draait zich plots om.)

En trek geen gezicht!

(Bruno trekt zo snel mogelijk weer een normaal gezicht. Ilse draait zich weer om en wandelt verder. Bruno steekt zijn middenvinger op.)

(droog zonder te kijken) En niet de middelvinger!

(Bruno stopt gauw.)

Ik ga die kaart voor ons moeder in de brievenbus steken ...

BRUNO : Doe dat ...

(Ilse loopt rechts vooraan het gangpad in.)

RUDY : Ja jongen ...

BRUNO : Ik doe ze nog eens iets aan ... Als die er ooit aan is hé ... dan begraaf ik ze ondersteboven ...

RUDY : Ondersteboven? Waarom zou ge dat doen?

BRUNO : Als ze dan toch terug wakker wordt in haar kist, en ze begint te graven, dan graaft ze dieper ...

(Ze lachen allebei luid.)

RUDY : Ge moet nu ook niet zo kwaad reageren hé Bruno. Hoe dikwijls hebt gij vroeger andere vrouwen in uw bed gehad?

BRUNO : Da's iets anders ...

RUDY : Neenee, zeg het eens, hoeveel waren het er?

BRUNO : Euh Rudy, ik ben hier om een pint te pakken, niet om te stoefen hé !

RUDY : Ge moet zo geen ruzie maken, het leven is veel te kort ...

BRUNO : Och, eventjes beeld zonder klank kan geen kwaad ...

RUDY : Ja, ge moogt wel eventjes kwaad zijn, maar mijn moeder zei vroeger altijd: ge moet zien dat ge nooit uw problemen mee naar uw bed neemt als ge gaat slapen ...

BRUNO : Uw problemen niet mee naar uw bed nemen? Waar moet ons Ilse dan slapen?

(Ze lachen weer allebei luid.)

RUDY : Ik zal eens iets gaan eten ... *(staat recht.)*

BRUNO : En wat schaft de pot?

RUDY : Linzen ...

BRUNO : Linzen?

RUDY : Ja, linzen ... da's lekker. Ik eet tegenwoordig macrobiotisch hé ... Zonder dierlijke vetten, zonder lactose, zonder eieren ... *(loopt het gangpad in.)*

BRUNO : *(droog)* Zonder smaak ...

(Ilse komt weer terug het plein opgewandeld en zet zich neer bij Bruno.)

ILSE : Ons moederke, ocharme ...

BRUNO : Hoezo?

ILSE : Wel, ze hebben bij ons moeder een hersentumor vastgesteld ... uitgezaaid ... Daarom dat ik ze dat kaartje gestuurd heb hé ... om ze beterschap te wensen ...

BRUNO : Beterschap? Was dat een kaartje om ze beterschap te wensen? *(staat recht, duidelijk even in paniek.)*

ILSE : Ja, waarom?

BRUNO : Kunt ge dat kaartje nog terughalen?

ILSE : Nee, ik heb het ineens meegegeven aan de postbode. Die was net de bus aan het leegmaken. Waarom?

BRUNO : Een beterschapskaartje voor een tumor? Ik dacht dat ze verjaarde. Ik heb erop geschreven: 'Groot feest, we gaan er hier een goeie pint op drinken!'

ILSE : Wablief? Ik zal ze seffens maar weeral bellen om het uit te leggen!

(Plots klinkt er stemmen van rechts vooraan.)

RUUD : Hooi piepelooi!

KEET : Halloow halloow!

BRUNO : Ah, hier zijn ze ... Ruud en Keet ... uit Neejderland!

(Van rechts vooraan komen Ruud en Keet het plein opgewandeld met valiezen. Bruno en Ilse staan recht en begroeten hun Hollandse vrienden hartelijk.)

ILSE : Goeie reis gehad?

KEET : Nou moe ... goeie reis ... helemààl niet!

RUUD : Nou zooo erg was het nou ook niet, honnepon ...

KEET : Krijg nou tietten ... we hebben vier uur gebumperd Ruud!

RUUD : Jaaaa dat wel, maar nou zijn we er toch ... Onze vakantie kén beginnen Keet!

KEET : Zeker weten! Kom op joh, we gaan meteen uitpakken ...

RUUD : Krijg nou een blauwe zak ... Ben jij nou helemaal van de ratten besnuffeld Keet ... Wil je nou meteen gaan uitpakken?

KEET : Hééélemaal goed Ruud ... helemaal goed ... Ingerukt ... *(Ze loopt links achteraan het gangpad in naar hun caravan.)*

BRUNO : Ja jongen ... het is eraan te zien dat ge met een schooldirectrice getrouwd zijt...

RUUD : Nou, wat je me zegt Bruun, wat je me zegt ...

ILSE : Och, een vrouw als schooldirectrice da's nog niet zo erg hé. Het kan erger ... ik ken zelfs vrouwen die generaal zijn, haha.

BRUNO : *(kijkt droog naar Ilse.)* Ja ... zo ken ik er ook één ...

(Ruud lacht en loopt het gangpad in, Keet achterna. Ilse loopt naar de cafetariadeur. Ze komt terug en zet zich bij Bruno, die intussen weer is gaan zitten.)

ILSE : De nieuwe uren van de cafetaria gezien?

BRUNO : Ja, triestige zaak ...

ILSE : Benieuwd wat er nog allemaal gaat veranderen. Hopelijk niet al te veel, het was hier plezant zoals het was ...

BRUNO : Ja ... Dirk ocharme ...

ILSE : Dat was nu echt een crème van een vent ... en die heeft hier toch wel wat meegemaakt ook hé... Weet ge nog dat verhaal van die seriemoordenaar hier op de camping twintig jaar geleden?

BRUNO : Die zot die hier zeven mensen heeft vermoord ... Ja, da's juist ... Dirk is toen zelf nog een tijd verdacht geweest ...

ILSE : Ja ocharme, die deed dan alle moeite om die flikken te helpen de dader te vinden en ze verdachten hem zelf ... Tot dan bleek dat het een gestoorde zot was die was ontsnapt uit dat psychiatrisch centrum in Herentals ...

BRUNO : Ja, 'de havik' of hoe noemden ze hem ook weer?

ILSE : De havik, juist ... Omdat hij altijd zo'n Venetiaans haviksmasker droeg ... Wat een verhaal hé ... Da's exact twintig jaar geleden zeker? Dat was in 1997 als ik me goed herinner ...

BRUNO : Zoiets ja ...

ILSE : Ik vind dat wel fascinerend, zo een seriemoordenaar. Wat bezielt zo iemand, welke kick haalt die uit zo'n moorden? Went het als ge zo een paar mensen hebt vermoord ... ?

BRUNO : Gij vindt dat blijkbaar nog boeiend wat die zieke geest hier heeft uitgespookt?

ILSE : Neenee, dat nu ook weer niet, het fascineert mij gewoon. Nee, ik vind het heel erg wat Dirk heeft meegemaakt hier.

BRUNO : Zeg dat wel. Maar al bij al heeft Dirk dat wel goed opgelost destijds. Een jaar sluiten, alles opkuisen hier, de camping heropenen en voilà ... feesten maar ... Die feestjes met Dirk ga ik niet snel vergeten, de bierfuif, de barbecue...

ILSE : Het verkleed bal ...

BRUNO : Ja, dat onnozele bal ...

ILSE : Onnozel? Morgenavond is het weer zover ... *(Ze klapt enthousiast in haar handen.)*

BRUNO : Het is niet waar hé ... Allez schat ... toch weer niet dat achterlijk verkleed bal hé. Da's elk jaar dezelfde flauwekul ... bal marginal ...

ILSE : Dat is plezant, dus we gaan! Daarbij, ik heb gezegd dat ge een vermomming moest meebrengen en dat ge zelf mocht kiezen dewelke ... Ik hoop dat ge dat niet vergeten zijt?

BRUNO : Nee, ik ben dat niet vergeten. Ik heb iets bij, maar ik heb gewoon geen zin in dat stomme bal ...

(Rudy komt het plein weer opgewandeld. Hij zet zich bij Bruno en Ilse.)

Wie we hier hebben... Rudy 'Montignac' is ook terug ...

(Rudy lacht en zet zich erbij.)

ILSE : Ruud en Keet zijn ook juist aangekomen ... Ze zijn aan het uitpakken ...

RUDY : *(in nep-Hollands)* Nou, wat leeeeuijk ...

(Ze lachen.)

ILSE : Ah, Rudy, ge gaat morgen toch ook mee naar het verkleed bal?

RUDY : Bwa, ik heb er niet echt zin in dit jaar ... *(Hij kijkt bedenkelijk naar Bruno.)*

BRUNO : Ik heb het ook gezegd Rudy ... maar ze wil per se gaan.

RUDY : Pfff dat belooft ... En als wat gaat ge dit jaar, Ilse?

ILSE : Dat zult ge wel zien ...

(Rudy kijkt naar Bruno.)

BRUNO : Ik weet het ook niet Rudy. Ze wil het als verrassing houden en ik moest zelf ook iets meebrengen. Gij hebt toch ook iets bij?

RUDY : Ja ik heb iets bij, maar ik ben toch ook geen fan van dat bal ...

ILSE : Och, da's elk jaar plezant ...

BRUNO : Dat vindt gij ...

ILSE : Dat vind ik ja ... dus we gaan!

RUDY : Allez, ik zal wel meegaan dan ... *(hij richt zich tot Bruno)* Gedeelde miserie is

halve miserie ...

ILSE : Voilà, prettig geregeld!

RUDY : Ik ben al lang blij dat jullie er zijn dit jaar op de camping ... Want gij wou toch graag eens een jaartje naar Blankenberge gaan hé Bruno?

BRUNO : Ja, ik wou graag naar de zee dit jaar. Maar zij wou naar de camping. Dus ja, dan zoekt een mens een compromis hé ... naar de camping! *(lacht.)*

(Ilse knikt instemmend.)

RUDY : Ja jongen ... er is een reden dat 'echtgenoten' de verleden tijd is van 'echt genieten' hé ... Haha ... dan liever vrijgezel ...

BRUNO : Prijs u gelukkig manneke ...

(Bruno en Rudy lachen. Ilse lacht groen.)

RUDY : *(loopt naar de cafetaria en opent de deur.)* Deborah, brengt gij nog eens twee pintjes en een wit wijntje? *(Hij zet zich terug neer.)*

(Ruud komt plots kwaad het plein weer opgelopen.)

RUUD : Getver kut kanker tering!

RUDY : Ook een goeiemiddag.

RUUD : Zooow heey Rudy, jij bent er ook weer ... *(begroet Rudy.)*

RUDY : Wat scheelt er jongen?

RUUD : Nou, die Keet ... nou wil ze ab-soo-luut naar het verkleed bal morgen ... Nou mag jij eens raden welk idee ze nou weer heb ...

(Keet komt het plein op.)

KEET : Allemamagies Ruud ... maak er nou toch niet zo'n herrie over ... Is dat nou zooo erg?

RUUD : Nou, reken maar van yes ...

RUDY : Nu maakt ge me wel benieuwd ... Welk verkleedkostuum heeft ze bij?

RUUD : *(droog)* Geen. Ze wil als Adam en Eva ... Ze heb twee vijgenblaren bij ...

(Iedereen lacht.)

ILSE : Amai Keet, durft gij dat? Zo helemaal naakt?

KEET : *(pakt haar boezem vast.)* Nou, het mag hier allemaal gezien worden hoor ...

RUUD : Nou, we gaan niet als Adam en Eva ... Ben jij nou helemaal van de pot gerukt?

KEET : Goed goed ... we bekijken het nog wel ... Wat ben jij soms toch een zeikstraal
Ruud ...

RUDY : Een wat?

KEET : Een zeikstraal ... Iemand die altijd loopt te zeiken ...

(Keet en Ruud zetten zich bij de anderen. Deborah komt buiten en zet de drankjes neer.)

Hoi Deborah ... ben jij ook weer van de partij? Breng jij nog even twee
sudderans ?

DEBORAH : Dag Keet. Suddewa?

KEET : Sudderans ...

(Deborah snapt er niks van.)

BRUNO : *(droog)* Fruitsap ...

DEBORAH : Aah. Amai, om dat Hollands te verstaan moet ge ook eerst drie jaar
hogere studies doen zene ... *(Ze loopt naar binnen.)*

BRUNO : *(kijkt naar Deborah.)* En haar lagere studies waren al zo lastig ...

(Iedereen lacht.)

RUUD : Nou Bruun, hoe gaat het nog op je nieuwe baan?

BRUNO : Op mijn nieuw werk? Goed goed ... Wel druk, zelfs tijdens mijn vakantie

laten ze me niet met rust ... Maar voor de rest ça va ... Beter dan mijn vorige job in ieder geval ...

RUUD : Nou ... mooi zo ... Maar hoezo laten ze je niet met rust?

BRUNO : Ja mijn bazin van kantoor komt seffens nog eventjes langs ... Die moest in de buurt zijn vandaag en die komt een dossier afgeven dat ik tijdens mijn vakantie eens moet bekijken. Dus ja, zelfs tijdens mijn vakantie is het werken geblazen ...

RUUD : Nou moe, dan heb je toch nooit helemààl vakantie ...

BRUNO : Bwa, ze komt maar snel iets afgeven ... Veel leeswerk is dat niet en ze wou trouwens ook ineens de camping eens zien om eventueel zelf ook op kampeervakantie te komen hier ...

RUDY : Amai, met uw bazin tijdens uw vakantie op dezelfde camping ... Mij niet gezien!

RUUD : Nou amehoela, dan kén je me wegdragen ...

BRUNO : Och, ze valt wel mee; wij lachen veel op het werk ... *(Hij denkt even na.)* Hey, ik heb ineens een superleuk idee. Ik heb gezegd tegen mijn bazin dat het hier een superdeftige stijlvolle camping is. Daarom was ze geïnteresseerd om hier op verlof te komen. Gaan we die nu eens liggen hebben? Als die hier seffens is, dan doen jullie allemaal héél marginaal ... echt van het kantje ...

RUDY : Allez Bruno ...

RUUD : Ben je nou helemaal betoeterd, dat gaat ze toch hélemaal niet leuk vinden ...

BRUNO : Jawel, ze gaat ermee kunnen lachen. Die vindt dat lollig zo'n grapjes, op kantoor doen we een hele dag niks anders ...

KEET : Nou, als jij het zegt ...

RUDY : En wat moeten we dan juist doen?

BRUNO : Hoe marginaler hoe beter ... Gewoon boertig vulgair doen, alsof het hier de schraalste camping ooit is ... Dat wordt lachen ... Ik zal ze eens bellen om te horen waar ze blijft, want ze is precies wel laat... Ze ging hier normaal rond twee uur zijn ... Ligt mijn gsm nog in de caravan?

ILSE : Ja. Die lag op het nachtkastje op te laden ...

(Bruno loopt links vooraan het gangpad in om zijn gsm te halen. Hij is nog